

prima instanță: O.Robu
instanța de apel: N.Vascan, E.Clima, iu.Cotruță

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Nicolae Clima
Judecătorii	Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Anatolie Odobescu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Odobescu împotriva Societății pe Acțiuni „Tutun-CTC” cu privire la anularea ordinului de reducere, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu lunar pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Tutun-CTC” și casată hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 19 martie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 16 ianuarie 2012, Anatolie Odobescu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Tutun-CTC” cu privire la anularea ordinului de reducere, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu lunar pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiuni reclamantul Anatolie Odobescu a indicat că el a fost angajat la SA „Tutun-CTC” în calitate de șef al secției de achiziții.

La 15 iunie 2011, angajatorul a emis ordinul nr. 241ru prin care a preavizat salariatul despre concedierea acestuia în temeiul art. 86 alin. (1), lit. c) al Codului muncii, adică în urma reducerii statelor de personal.

Ulterior, la 12 octombrie 2011, angajatorul a emis ordinul nr. 88ru, prin care a concediat salariatul începând cu 13 octombrie 2011.

Consideră reclamantul că ordinul de reducere este neîntemeiat și a fost emis contrar prevederilor legale.

Susține reclamantul că angajatorul este în drept să concedieze salariații în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) al Codului munci, numai în cazul când există necesitatea justificată din punct de vedere economic pentru reducerea statelor de personal.

În acest context menționează că angajatorul a modificat structura de administrare în conformitate cu decizia consiliului SA „Tutun – CTC” din 01 iunie 2011.

Ca urmare, Secția de achiziții a fost inclusă împreună cu alte secții în Direcția aprovizionare tehnico - materială, în rezultat toți colaboratori ai fostei secții de achiziții au fost transferați în Direcția aprovizionare tehnico-materială, inclusiv și salariatul în calitate de șef al direcției respective. Acest fapt poate fi confirmat prin informația privind noua organigramă a angajatorului și indicatorii estimativi pentru luna iunie 2011.

Mai mult ca atât, angajatorul desfășoară activitatea de producere a materiei prime de tutun (fermentarea tutunului) și fabricarea articolelor de tutun. La momentul reducerii angajatorul continua să activeze în regim normal fără să fi sistat activitatea sau producerea, precum și nu se afla în procedura de insolabilitate sau lichidare. Deci nu existau motive economice, care ar justifica sistarea procesului de achiziționare a materiei prime și servicii pentru fabricarea articolelor de tutun.

În rezultat reclamantul Anatolie Odobescu consideră că a fost concediat în lipsa unui temei obiectiv și real, care ar justifica necesitatea reducerii după cum se stabilește la art. 88 alin. (1) lit. a) al Codului muncii.

Mai menționează reclamantul că potrivit statelor de personal în vigoare din 28 ianuarie 2009 în cadrul secției achiziții activau mai mulți salariați. La data emiterii ordinului de preavizare secția de achiziții era lichidată, iar colaboratorii au fost transferați în Direcția aprovizionare tehnico-materială, inclusiv și salariatul în calitate de șef al direcției respective, în conformitate cu decizia consiliului SA „Tutun-CTC” din 01 iunie 2011.

Reclamantul Odobescu Anatolie consideră, că doar el a fost supus reducerii, care a activat timp de 37 de ani la unitatea respectivă și a ocupat funcția de șef al secției respective, ceea ce demonstrează experiența și calitățile sale profesionale.

Mai susține reclamantul că nu a respectat dreptul preferențial de menținere la locul de muncă pe motiv că nu a confruntat datele privind calificarea și productivitatea muncii mai înaltă dintre toți salariații secției de achiziții, reclamantul consideră că la emiterea ordinului de preavizare nu a acordat un loc de muncă în cadrul Direcției aprovizionare tehnico - materială, care să corespundă calificărilor salariatului și a propus locul de muncă vacant necalificat în cadrul fabricii jfe fermentare a tutunului.

A mai indicat reclamantul, că pe parcursul perioadei de preavizare s-a aflat în concediul medical și concediu de odihnă anual, ceea ce a dus la suspendarea

termenului de 2 luni în conformitate cu alin. (2), art. 88 Codul muncii, pe câtă durată aflării în concediile respective.

Prin urmare, data concedierii salariatului trebuia să fie pe 17 octombrie 2011, însă angajatorul a concediat salariatul în baza Ordinului pe reducere începând cu data de 13 octombrie 2011.

Reclamantul mai menționează că a fost lipsit egal de posibilitatea de a munci de rând cu colegi de muncă și de a se bucura de stima colegilor, partenerilor de afaceri și anturajul de muncă.

Astfel, a fost supus unui tratament jignitor și discriminant prin lipsirea de posibilitatea de a munci și negarantarea dreptului preferențial la menținerea locului de muncă.

Cere reclamantul Anatolie Odobescu repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei.

La data de 15 martie 2013, reclamantul Anatolie Odobescu a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat anularea ordinului de concediere nr.88ru din 12 octombrie 2011 a SA „Tutun CTC” cu restabilirea în funcția de șef al secției achiziții, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu pentru perioada 13 octombrie 2011 – 15 martie 2013 în sumă de 230261 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 13086 lei.

Prin hotărârea judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 19 martie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat ordinul nr.88ru din 12 octombrie 2011 cu privire la concedierea acestuia din funcția de șef a secției de achiziții la SA „Tutun-CTC” în baza art.86 alin. (1) lit. c) Codului muncii cu restabilirea în funcția ocupată, s-a încasat de la SA „Tutun-CTC” în beneficiul lui Anatolie Odobescu salariul pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 230261,20 lei, prejudiciul moral în mărime de 13018 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 13086 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013, apelul declarat de SA „Tutun-CTC” a fost admis, fiind casată hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 23 octombrie 2013, Anatolie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele de judecată la examinarea pricinii eronat au aplicat legea materială care guvernează raportul juridic litigios, prin ce au emis hotărâri neîntemeiate.

În special, s-a invocat că ordinul nr.61 din 07 iunie 2011 „Cu privire la statele de personal, nu este motivat din punct de vedere juridic, mai mult ca atât instanța de apel a interpretat eronat prevederile lit.a) alin.(1) art. 88 al Codului muncii, considerând că simplă indicare a actelor corporative ale societății ar putea fi considera drept motivarea din punct de vedere juridic al ordinului.

De asemenea, la examinarea litigiului în cauză, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea transferării sau eliberării din serviciu a salariatului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un careva temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că conform art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din

CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Anatolie Odobescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432 , art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Anatolie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță